

JAUNĀIS CEĻS

AGROFIRMAS «KRASNIJ OKTJABRJ» PARTIJAS, ARODBIEDRĪBAS, KOMJAUNATNES KOMITEJU UN ADMINISTRĀCIJAS ORGĀNS

EKONOMISKO PĀRVEIDOJUMU STRATĒGIJA

Lielās Oktobra Sociālistiskās revolūcijas gads ir patiesi revolūcionāru notikumu piesātināts. Tie sākas ar PSKP CK janvāra Plēnumu, drīz pēc tam virstautas apsprišanai tika izvirzīts PSRS likuma par valsts uzņēmumu (apvienību) projekts, jūnijā vēlējam tautas deputātu vierējās padomes un tautas nesnešus. 25. jūnijā norika PSKP CK Plēnums, kurā izskatīts jautājums «Par partijas uzdevumiem ekonomikas vadības kardinālā pārkārtošanā».

Dažas dienas vēlāk Maskavā sanāca PSRS vienpadsmitā sasaukuma Augstākās Padomes septītā sesija. Visos šajos norīkumos uzsvērtis, ka mūsu zemē izvērstā pārkārtošanās ir Oktobra ievadītā darba tiešs turpinājums, ka, omdama uzticīga lielā Ļeņina novēlējumiem, viņa mācībai, padomju tautas savas Komunistiskās partijas vadībā radoši un ar proletārisku vērtību iesaistīju-

ses visu savas dzīves spēru atjaunošanas procesa. Mums katram jābūt arīdība par savas zemes tagadni un rītdienu, tāpat nomajus stāvētāju, nogaidītāju nedrīkst būt. Tomēr arīrodas rādi, kuriem pierīkst dūšas uzreiz atīekties no saviem, ilgos gados ierastiem un aizīriem par īpašiem principem un pāriet uz pīnīgi jaun-

ņem, cīs vispār no dabas ir gausis un nespējīgs uz āru reakciju. Pārkārtošanās kā revolūcijas turpinājums mūsu dienās izrauj visus no ēnām un esudītām vietīnām brīvos vejos, nostāda rādi ējamu ceļa sākumu. Un cīs nekā neāriek, kā rīkai iet pa so ceju. Senie grieķi un romieši mums ir atstājuši īpašu novēlējumu:

«Via est vita» — «Ceļš ir dzīvība». atad, ir jāiet, lai cik tas grūti, nepīarasi. Un tad mēs pierādīsim, ka sociālists ir dzīvotspējīgs, pierādīsim savu pārkārtošanās programmu rāredzīgu un mērķīnīcīgu. Lai dzīvoru, lai veidoru sīpru un gaisu nākomi — ir jāiet. «Turi un cieni savu ceļu» — mūdina mūsu Tautas zvejnieks Imants Ziedonis.

Jaunajiem, revolūcionārajiem pārkārtojumiem plasu gairu pavēra ārkīriums un plaša demokrāzīcija, pārkārtojuma atmosfēra un nopīrīdusī dzīve — proīēmū arīnāšana, izrausanās no sīagnāzīcijas. Spēcīgu impīusis savai tāīākgairai smējāmiem no PSKP CK jūnija Plēnuma īēnumiem, no dokumentiem, kas pieņemti Lielajā Kīremjā pīlī, kur norīka PSRS Augstākā Padomes sesija. Reīterārā sesijā deputārs, PSKP CK Politīroja loceīnis, PSRS Ministīru Padomes priekssēdētārjs M. Rīzkovs īēlca: «... jāzīdara viens secīnājums —

par jauno jācīnās, jācīnās īīz gairam. Ir skādrī jāpāzīnās, ka arī tagad sīs jaunais neīenāks dzīvē vieglī, bez prāresīības, pārs no sevis. Ceļā vajadzēs pārvārēt daudz šķēršļu un grūīību, prātesīības īnēcī, neprasīmi un neīzpratīni, jauno paasākumu novērīšanu. Tas ir jādara, apvīenojot pūīņus, rūpīgi un neārtīdīgi strādājot ar cīvēkīem».

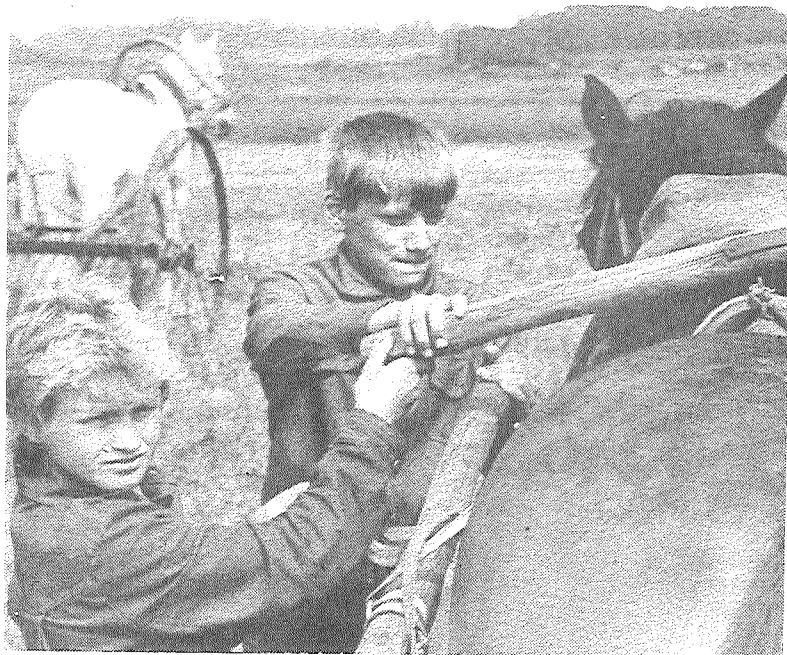
Vīenpadsmitā sasaukuma PSRS Augstākās Padomes septītrā sesija pieņēma vairākus svarīgu dokumentus, tajā skāīā īīkumu par valsts uzņēmumu (apvīenību), par svarīgu valsts dzīves jautājumu vīstauras apspīesānu un par kārīību, kādā var pārsūdēt rīesā amatpersonu

prātesīisko rīcīību, ar kuru aizskarās pīlsoņu rīesības. Tīem ir mīlzīga nozīme mūsu zemes sabīedrības turpmākās dzīves veidošanā. Pārs ēkrīvākāis pārkārtošanās īecīcis, kā uzsvēīris sesija, ir noteīkta vīsas sabīedrības dzīves un pārvāldes demokrāzīcija, pīaīss vīsu procesu atīkātums.

Mūsu zemes ekonomika tagad apārīnā ar pāriesī revolūcionārī novātorīskām īdejām, mērķīem un, protāms, arī uzdevumēm. Ļīkums par valsts uzņēmumu (apvīenību) ir mūsu zemes ekonomīskās vadības vīengāpāīnāīnas sīlēmas pamats. Tas pāzējas uz īelīākas saīmīnīcīskās pārsīvīoās pīesīīrsānu kolektīvīem,

uz cīvēkīskā īaktora arīstīšanu un nosīprīnāšanu. Tīeīši no mums — no mānis un reīvis, ne no kaur kāda neapjāusāma vīņa arīkārīgs, ras, cik ēfēkrīvī un ārrī sīe pārkārtojumi īesākrāpsies dzīvē, īkdīenā. No katra arīkarīgi gāī jaunīe pārkārtojumi, gāī tagad īzstrādārā saīmīnīcīskā mehānīzma arīdeve. Partīja un valdīīa uzsvēr, ka nepīecīesāms pāpīāīnāt kolektīvu darbājaužu īdzīdomāšanu un īdzīpīedārīīanos rīesī ēkonomīsko, ēkolōgīsko, sociālo un sādzīves programmu īzstrādāšanā un īstenosānā.

Mūsu agrīīrtīmas apstākļos ir svarīgi, lai vīena sīnglīā mezglīā pūru sasāstīvas ne rīkai rūpnīcīsko uzņēmumu strādīnīeku, bet arī ļāuk-sāīmīnīeku īntereses. Apsvīecāmī, ka aukos pāreīzi īzprāsta saīmīnīcīskā aprēkīna un kolektīvā darbuzņēmuma loma, ka aizvīen pīasāku skānējumu īegūīrī gīmeņu darbuzņēmumi, cītas prōgresīvas fōrmas. Bet īo atīstīīoā īr jābūt drošuma saījūtāī, ēkonomīskājam īzdevīgumam un augsrāī prāstībai pēc kvālīīrātes. Nosīprīnīot un arīstīīor cīvēku īndīvdūālās doīīpas, jāpādara sīīpra un ēfēkrīva vīsa kolektīva darbība.

Jūlijs — vasaras smaile, tās zenīts ir dāvājis lopbarības sarūpētājiem saulainas dienas. Tas kā radīts, lai lielie un mazie būtu plavās, laukos, kur smaržo medainais vīstošo zāļu aromāts. It visur redzami svaigi plauti vāli un jau apvītuši, pa ceļiem rīpo smāgi pīekrauti vīzumi un pīldās šķūīni. Gāī ar vāļēju, gāī saķīpotu sīenu, aug skābsīena kalnī tranšejās pīe fermām. Agrofīrmas saīmīnīcībā sēkmīgi tīek veīkti uzdevumi vīsu veīdu lopbarības gāfāvōšanā.

Kāmēr skolās brīvdīenas, zēnī ro-sās darbos. Daudz īr tādu, kuri pīedālās sīena sarūpē. Dīvī draugi — Rīslans Kutovs (atīlēlā pa krēīsi) un Jānis Paunīnš, sētās un septītās klases skolēnī ar zīrgu grābekļīem savālo mazumu — nevīens kumšķīs sīena nedrīkst īet zudumā.

Pa īo īaiku pīeaugušājiem savā rūpē — kā tīkt galā ar īelīo masu. Par tās ātrāku īzžāvōšanu apspīeīzās otrā rāžošanas īecīrkņa pīekšīnīeks Fjodors Gromovs, trāktorīsts Andrejs Jevdokīmovs, kurš strādā ar vālu apvērseju «Jula», un īecīrkņa pīekšīnīka pāldīze Jēlena Nīkōnova.

Pilnracionu cehiem — pilnu jaudu

Vīenmēr ļābī veīkt savu uzdevumu nevar bez jaunās īnformāzīcijas, jaunām zīnāšanām. Tāpēc jāu arī neīlgi pīrīms rāžas novāksānas sākuma sapulcīnājām rājona saīmīnīcību graudu pīrmapstrādes punktu vadītājus, lai dotu vīņiem papīldus zīnāšanas, parādītu darbības praksē. Pīedalītās 27 kalšu meistārī. No kolhoza «Sarkanā ausma» — pīedī, no M. Gorkīja un Oškalna saīmīnīcībām — pa četīriem. Bīja arī tādas saīmīnīcības, kas neatrada par vajadzīgu atsūtīt pārstāvījus. Lai tas palīek uz vīņu vadītāju un spēcīlīstu sīrdsapzīņas.

Mācīību dalībīnīekus rājona agrorūpnīcīskās apvīenības galvenāis agronoms Jānis Kīvīlenīeks īepāzīstīnāja ar svarīgākājiem tehnolōgīskā-

jiem procesiem graudu un sēkļu gāfāvōšanā, darbū pāreīzu secību tehnolōgīskāajā ķēdē — pīeņēmāna, apvīīnāšana, uzglābāšana ventilējāmās tvertnēs, kaltēšanas režīmī graudu atdzēsēšana pēc tam. Vīņš runāja par nolīktāvām ar ventilāzīju grīdās, īnformēja par apgādī ar graudu pīrmapstrādes mašīnām, īo funkcionēšanu saīmīnīcībās.

Oškalna kolhoza kaltes meistars P. Ivanovs pastāstīja par pīerēdzī, kas gūta darbā ar PTR rāžoto kaltī M-819, atsevīšķīem procesiem, kuriem pīevēršāma īelīāka uzmanība.

Notīka pīerēdzes braucīens uz agrofīrmas «Krasnīj Oktjabrj» pīlnrācionu lopbarības cehu, kura terītorīnā sākoncētrēta arī graudu pīrmapstrāde, uzglābāšana. Šī ceha vadī-

tājs Juris Aukšmuksts īepāzīstīnāja ar vīsīem procesiem, kas īe rīsīnās, īnformēja par ceha augstāzīgo darbū, kas jāveīc un kā jā-rīkojas, lai šīe ļōtī svarīgīe rāžošanas īecīrkņī saīmīnīcībās darbōtos ar pīlīmā jaudām.

Pāsākums, ko sarīkoja mācīību un kursu kombināts, parādīja, kuras no rājona saīmīnīcībām nopīetnī gāfāvōjas jaunās rāžas uzņēmānāī, īr norūpējūsās, lai nepīeļautu zudumu. Bet īo ļāī pasāka par tīem astoīņiem kolhozīem (Dzerzīnska, K Marksā un cītiem) un Rudzātū padomju saīmīnīcību, kuri uz nodarbībām neatstūtīja savus pārstāvījus?

Natālīja AGAFONOVA, mācīību un kursu kombināta dīrektora vīetnīce

PALDIES PAR DARBU

kolhozīnīekī saka Rīebīņu vīdusskolās LOTOSīem (Latvījas vecāko klāšu skolēnu darbā un atpūtas vīenībās). Sevīšķī ēkalī vīņī strādāja lopbarības bīešu laukos. Jā tagad tur redzāmas sprīganās lāpas, bet zem tām zemē dīenu no dīenas īelīākas apvīes sāknītes, tad jāpāteīcas jaunājiem pāltīģēm, kuri ar kapļīem pārstāīgāja vīsas vāgas, bez žēlasīības īznīdējot nezāles. Tagad bīetes jāu saņēmušās spēku un nezāles tās vāirs nevar nomākt. Bet varēja gadīties arī tā, ka no bīetēm nepalīktu ne vēsts, jā nebūtu ļāikā atsteīgūsīes skolēnī. Vīņī pūlējās savā gābalā pīlājājā ļāukā, kur strādāja arī pīeaugušīe. Jāunās maīņas darbīs īr tīkpat ļābs.

Atīlēlā: septītās un devītās klāšu (meītenes) LOTOS vīenība ar skolotāju Antōīnu Kalvānī.

APSPRIEZĀM PSKP CK JŪNIJA PLĒNUMA LĒMUMUS

ATJAUNOTNE

Kārtējais PSKP Centrālās Komitejas Plēnums, kas notika šā gada 25. jūnijā, izskatīja ļoti svarīgu un aktuālu jautājumu — partijas uzdevums ekonomikas vadības kardinālā uzlabošanā. Šogad atzīmējām 70. gadskārtu, kopš Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas uzvaras, šis jaunais partijas dokuments ir kā apliecinājums tam, ka revolūcijai ir sākums, bet beigu — nav, ka revolucionārie pārmaiņi mūsu zemē turpinās. Jau jubilejas gada sākumā iemantojām dokumentu, kurš pamudināja efektīvāk izvērst pārmaiņus, noteica kardinālos virzienus kadru jautājumos, ar dziļāku pārliecību spēku uzsvēra cilvēciskā faktora milzīgo nozīmi visās mūsu valsts dzīves jomās. Un tagad esam saņēmuši jaunu dokumentu — Plēnuma materiālus par ekonomikas kardinālo pārmaiņu. Šie jautājumi plaši tika izskatīti arī PSRS Augstākās Padomes sesijā, tie ieguvuši likuma spēku. Daudz pārdomu izraisījuši tie man kā uzņēmuma vadītājam ar daudz gadu praktiskā darba pieredzi.

Jau uz Oktobra revolūcijas karogiem bija ierakstīti humānie mūsu sabiedrības sociāli ekonomiskās attīstības principi, kuru īstenošana ne tikai cilvēkus — darba darītājus pacēla augstākā pakāpē, bet arī deva tiem iespēju radoši attīstīt savas spējas. Revolūcija turpinās un no mums tiek prasīts jauns aktivitātes pacēlums, gudra un efektīva pārmaiņnāns, kas izraisīs jaunu radošās enerģijas vilni.

Vecāki cilvēki vēl atceras, kāda Preļļos bija pienotava. Viens otrs, kurš tolaik nespēja saskatīt nākotnes perspektīvas, uzskatīja, ka pilnīgi pietiekoša. Taču mēs esam gājuši krietni tālāk. Bet arī tagadējā siera rūpnīca, ko uzskatā par vienu no modernākajiem rūpnieciskajiem uzņēmumiem rajonā, mūs vairs neapmierina. Tai ir plaši sakari ar ražotājiem, ar patērētāju organizācijām, savus uzdevumus veicam, izmantojot modernu iekārtu, mūsdienīgas tehnoloģiskās līnijas, tomēr iedzīvotāju pieprasījums pieaug, aug prasības pēc kvalitātes. Vecajā pienotavā pārstrādājām tādas izejvielas, kādas piegādāja un neuztraucāmies par kvalitāti, tagad mums vajadzīgs nesalīdzināmi vairāk šo izejvielu, un jo stingrāk raugāmies, lai tās atbilstu augstam kvalitātes līmenim.

Tagad siera rūpnīcas jaudas divas reizes pārspēj rajona iespējas. Lai mums nenāktos pienu iepirkt no citurienes, šķiet, nevajaga daudz — visā rajonā, rēķinot uz simt hektāriem lauksaimnieciski izmantojamās zemes, jāražo tik piena, cik tagad iegūst kolhozs «Krasnij Oktjabrj». Bet sasniegt šo līmeni iespējams ne vienā vai divos gados. Ar tādiem tempiem un pietāti, kā līdz šim strādājušas saimniecības, nekas nebūs līdzēts, lūk, kādēļ ir vajadzīga krassa pārmaiņnāns un pārrīnājums. Janvāra Plēnums deva spēcīgu ierosmi darba un sociālajai aktivitātei, jūnija Plēnumam jāpalīdz mums aktivizēt ekonomiskos pamatus. Mūsu zemes veselīgā spēki, kā Plēnuma teica PSKP CK ģenerāļsekretārs biedrs M. Gorbačovs, ir par aktuālo problēmu tūlītēju atrisināšanu, par stagnācijas un konservatīvisma pārvarēšanu. Bet ir vēl arī tādi spēki, kas nogauda, nostājušies vērotāju pozās, varbūt arī līdz galam neizprot mūsu dzīves revolucionāro būtību, to, ka panākumi būs tad lielāki, ja lielāki spēki tos kaldinās.

Mūsu rūpnīcas speciālisti bieži ir

saimniecībās uz vietām, ierodas fermās visdažādākajās reizēs, katru ceturksni rīkojam piena kvalitātes dienas, kuru sagatavošanā ieguldīts liels iepriekšējais darbs, cenšamies pateikt priekšā, kas darāms, lai kopīgais darbs atbilstu kopīgajām interesēm. Tā ir jau vairākus gadus, bet panākumi, diemžēl, tik niecīgi, ka praktiski nav jūtami. Pēdējā laikā daudz runājam par pārmaiņnāns, bet, man liekas, ka liela daļa cilvēku to saprot vienkāršoti: kā vadības pārmaiņnāns, jo, sak, mums nav ko: tā pati ferma, kura jau gauzām veca, tās pašas krietni noslauktās govīs, tikai plāni kļūst lielāki. Es nebūtu nesaku, ka vadībai nav jāpārmaiņnāns — tālab jau mēs esam savos posteņos, lai cilvēkiem radītu labus darba apstākļus, labas un drošas iespējas augstāzīmīgam darbam. Bet reizē jāpārmaiņnāns arī vienkāršajiem darba darītājiem. Kāpēc viņi grib palikt nogaidītājos?

Tikai divas niansas šajā jautājumā. Par pārmaiņnāns spriežam, bet no fermām turpina ieklūst rūpnīcā tas pats netīrais un «normalizētais» — atšķaidītāis piens. Vai slaucējai arī nav jāpārmaiņnāns uz cita ceļa? Un, otrkārt, ļoti rūgti esam piedzīvojuši, kur noved darba un ražošanas disciplīnas neievērošana. Par kādu kvalitāti varējam runāt, kad strādnieki savus darba uzdevumus veica alkohola reibonī. Tam pietiekta bezkompromisa cīņa, apēlējām pie goda prāta un sirdsapziņas, novācam no acīm visas kārdinošās iespējas, izsludinām atturības zonas, sazarojam pirmorganizācijas. Un tomēr bieži vien atklājas, ka «zālais pūķis» bijis tikai noslēpies, nomaskējies un pie pirmās izdevības paceļ galvu. Tā kā kādreiz: kad strādnieki mantīja, ka tuvojās brigadieris, maiņas meistars vai kāds cits «priekšnieks», ar «galvu ieģrima darbā», bet tiklīdz viņi bija prom — atkal sākas «gumijas stiepšana», alkohola lietošana un tamlīdzīgi. Pavisam nesen, kad grupa strādnieku tika nosūtīta uz parku, lai sakoptu rūpnīcas teritorijas daļu pirms republikas vīru un sieviešu koru salidojuma, trīs vīri par kuriem darbā pēdējā laikā nebija nācies dzirdēt piezīmes, sadomāja, ka nu ir gana gavēns — jāzeps Vaivods, Jānis Tenis un Nikolajs Zarjanskis — un organizēja iedzeršanu brīvā dabā. Viņi saņēmuši peļņitus sodus un, cerēsim, ka šī mācība neies secen.

Tas bija mācība arī mums: vēl nav panākts neatgriezeniskums, vēl darbs nav bijis tik efektīgs, lai izārstētu no recidīva iespējas. Vārdos arī viņi bijuši par pārmaiņnāns, par augstas pienākuma apziņas izveidošanu, bet, lūk, vecā ieraša — ja priekšnieka nav tuvumā, var palaist grožus vaļā. Te izpaužas interešu šaurā izpratne, egoistiskās tendences, kas nosodītas Plēnumā. Nekur tālu nav jāmeklē antagonistiskās pretrunas, tās ir mūsu pašu mājā. Pasivitātei, zemaī darba kultūrai un pretsabiedriskām izpausmēm jānod pretspārs un attiecīgs sociāli ekonomisks novērtējums.

«Mēs esam uz pirmā pārmaiņnāns nāns viļņa. Šis vilnis ir sakustinājis stāvošo ūdeni» — referātā teica M. Gorbačovs. Turpmākas uzdevums ir neļaut noslāpt pacēlumam, neatpalikt no dominējošā noskaņojuma.

PSKP CK Plēnumā izstrādātās koncepcijas mērķis ir ekonomisko attīstību no starprezultātiem pār-

orientēt uz galarezultātu, sabiedrības vajadzību apmierināšanu, cilvēka vispusīgu attīstību. Ja agrāk lielāka vai mazāka mērā ekonomisko rādītāju uzlabošanās centāmies iespējot ar administratīviem pasākumiem, tad tagad otrādi — tas jā dara pārsvarā ar ekonomiskās vadības svīrām, uz vadības plašu demokrātizāciju.

Domāju, ka šajā virzienā esam uz pareiza ceļa. Mūsu uzņēmumā izveidota vadošo kadru un speciālistu rezerve. Inženier tehnisko darbinieku izvirzīšana notiek pēc divpakāpju sistēmas. Sākumā topošā brigadieris, maiņas meistara vai kāda cita vadītāja kandidatūru konkrētām darba iecirkņiem apspriež inženier tehniskie darbinieki savā vidē. Tad izvirzītās kandidatūras apspriešana notiek strādājošo kolektīva līmenī. Kā vienā, tā otrā gadījumā īpaša loma ir cilvēka individuālajām īpašībām, tam, kādu viņš parādījis sevi, strādājot kolektīvā. Svaigs piemērs. Uz citu darbu pārgāja laboratorijas vadītāja Aina Pastare. No rezerves tika izvirzītas vairākas kandidātes šim amatam, radās konkursa situācija. Kandidātes bija ar LLA diplomiem, taču neviena netika izraudzīta, jo kolektīvs izvirzīja augstas prasības: ne tikai amata prasmi, bet arī sabiedrisko aktivitāti, pieredzes pūru, organizatoriskās iemaņas. Par jauno laboratorijas vadītāju kļuva Valentīna Dekse, kura agrāk strādāja Rēzeknes piena konservu kombinātā. Izrādījās, ka viņu mūsu laboratorijā labi pazīst, svarīgs bija arī tāds faktors, ka no jaunās vadītājas tiek gaidīts, tā sakot, jauns kurss, novatorisms tradīciju veidošanā.

PSKP CK Plēnumā pamatoti kritizētas joprojām nesalauztās resoru barjeras, dažu nozaru vadošo orgānu cenšanās radīt rezerves neparedzētam gadījumam, lai kritiskā brīdī nebūtu jāraizējas par nepatikšanām, nedomājot par šodienas vajadzībām. Domāju, ka Vissavienības partijas konference, kas paredzēta nākamā gada jūnijā, visām šīm negācijām dos savu principiālo vērtējumu. Tādām «parādībām», es domāju to, ka bieži vien produkcijai, ko gaida cilvēki, ir pārāk garš un ērkšķains ceļš līdz patērētājiem. Kad tur beidzot nonāk, nav vairs tā dēvētā «preču izskata», nav arī kvalitātes. To mēs jūtam attiecībā pret savu produkciju — sieru. To galvenokārt piegādājam Maskavai un Ļeņingradā, bet tur siera ir pietiekami. Kamēr mūsu ražotais nonāk veikalos, jau kļuvis nelietojams. Par tādu produkciju kauns mums, bet ko tur varam līdztēt? Tirdzniecības ministrija atradusi izeju, kas garantē tās mieru — uzcelts milzīgs siera pārkausēšanas kombināts. Tam jānod darbs un bieži gadās tā, ka pilnīgi sveigs produkts nonāk šī uzņēmuma nepieplūdamajā rīklē. Un vai vajadzīgs, lai mēs savu produkciju sūtītu uz šīm pilsētām, vai nepietiktu ar daļu, ko tur var patērēt bez pārkausēšanas, bet pārējo varētu realizēt uz vietas rajonā un republikā?

Problēmu ir daudz, to atrisināšana atkarīga gan no vienkārša strādnieka, gan ministra. Plēnums ļoti pareizi norādīja, ka jārada darbības tādā apstākļi, lai būtu izdevīgi, orientējoties uz kontrolskaitļiem, meklēt sabiedrības vajadzību visefektīvākos ceļus. Un «... svarīgi ir viss — darba organizācija, stimulēšanas formas, nodarbinātības sistēma, situācija patēriņa tirgū, sociālo un kultūras pakalpojumu stāvoklis» — uzsvēra savā referātā biedrs M. Gorbačovs.

Pēteris ZUKULIS, agrofīrmas ģenerāļdirektora pirmais vietnieks

NEVIENS NAV
AIZMIRSTS,
NEKAS NAV
AIZMIRSTS

★★★★

KARAVĪRA
VARONĀDARBS

Laikraksta 8. numurā (šā gada 20. jūnijā), atceroties kara ar fašistisko Vāciju sākumu, kad armijai bija jāatkāpjas uz alzmuguri, pieminējam Ivana Seredas varoņdarbu, kas mūsu rajona teritorijā veikts pirms 46 gadiem. Ar prieku sniedzam dažas papildus ziņas.

Daugavpils mākslas un novadpētniecības muzejā padomju tautas armijas varoņdarbam Lielajā Tēvijā kara vēltītajā zālē ievada stendā ir nodzēļtusi fotogrāfija. Uzraksts pie tās apliecina, ka mūsu priekšā ir neviens cits, kā leģendārais Ivans Sereda. 1984. gadā izdevniecībā «Avots» iznākušajā grāmatā «Mūžam tautas sirdī», veļlītā Padomju Savienības Varoņiem, Slavas ordeņiem pilniem karavīriem, kuri piedalījās Padomju Latvijas atbrīvošanā (sastādītājs un teksta autors gvardes pulkvedis V. Miķelsons), teikts, ka viņš bijis 21. mehanizētā korpusa 46. tanku divīzijas 91. tanku pulka izlūks. Daudz neko vairāk mums neatklāj arī ekspozīcija muzejā, tikai fotogrāfijā Ivans Pavlovičs redzams ar vecākā leitnanta uzplečem. Tā datēta ar 1943. gadu.

Vēl par kādu citu kauju epizodi pastāsta plakāts «Slava Tēvijā kara varoņiem», devītais laidniens, kas izdots 1941. gadā Ļeņingradā. Tajā ir ziņas par trim varoņdarbiem, lai-

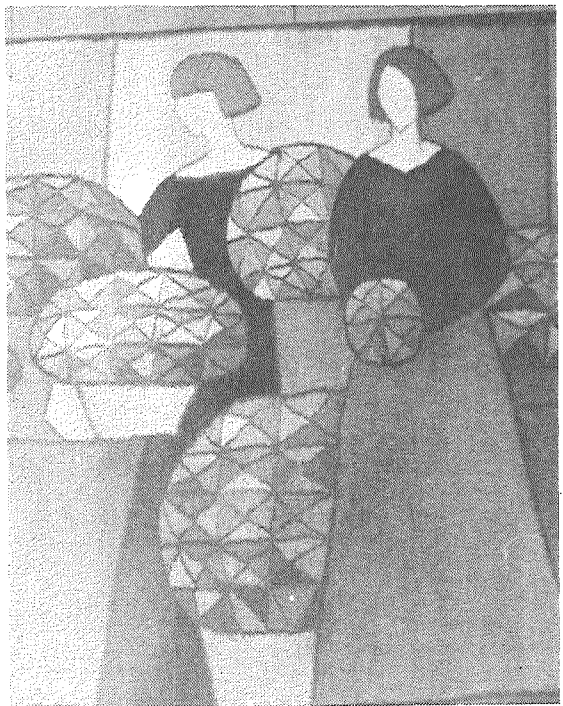
dens iesākas tieši ar zīmējumu, kurā mākslinieks S. Zelihmans centies attēlot šo epizodi: sarkanarmietis ar cirvi triec pa ienaidnieka tanka lozmetēja stobru. Ar tādu pārdošu un negaidītu rīcību Ivans Pavlovičs deva iespēju lozmetējnieku vadam, kuru fašistu tanka uguns bija piespiedusi zemei, celties uzbrukumā un apturēt uz laiku ienaidnieku virzīšanos uz priekšu, saņemot gūstā tanku ar visu apkalpi.

Šajā izdevumā izlasām vēl par kādu citu gadījumu tāpat no kara pirmajām dienām. Ivans Sereda kādā citā kaujā izlūkgājiena laikā droši ar granātu saišķi meties pret vāciešu tanku un uzspridzinājis. Izraisījusie kauja, fašistiem palīgā piesteigusies motociklistu kolonna. Pret to drosmīgais kaulinieks vērsis savu lozmetēju. Krituši divi desmiti fašistu motociklistu, trīs ienaidnieki saņemti gūstā.

Pagaidām neko vairāk mums sniegt nevar arī muzejs. Tāds drosmīgs cilvēks, kurš trešajā kara gadā no sarkanarmieša bija nonācis līdz vīrsniekam, veicis ne vienu vien izcilu varoņdarbu. Fotogrāfijā viņu redzam ar Ļeņina ordeni un citiem apbalvojumiem, gvarda zīmi.

A. MEŽMALIS

ATTELOS: Ivans Sereda un Ļeņingradas mākslinieka zīmējums. Autora reprodukcijas

Brīnumpasaules logi

Ierāmētā glezna, audeklā četrstūris ir tas brīnumlogs, kas arvērtis uz kādu īpatņu pasauli. Tāds mākslinieka darbs, kas ilgi gājās dzīvoklī, daro kabīnētā un neskaitāmas reizes skatīts, katrā jaunā acu uzmeienā atklāj ko līdz tam nepamanītu. Tāpēc jau saimniecības gleznu gaēriņā iegriežas ne tikai ciemiņi, bet arī pašu ļaudīm pēc kāda laika gūdas atsvaizdināt estētisko baudījumu. Kamēr pagaidām vēl tikai iecerēs ir plašākas telpas — pēc bijušās Kerpedzu dzimtas muižas restaurācijas — lietai skatītāju piepūdamam te nav vietas, tomēr neviens, kas interesējas par mākslu, nav palicis bezā. Nesen izstādīti jauni darbi — grafiķas un gobeļēni, kas atvesti no Teodora Zajkalna Latvijas Vaists Mākslas akadēmijas.

Gobeļēna māksla pazīstama jau sen, tās nearkārrojāmie sedevri

ir katras tautas bagātību krātuves, kas sevišķi oagātīgi papildinājus mūsu dienās, padomju varas gados, kad tiek īstenots V. I. Ļeņina gūrais atzinums un reizē arī novēlējums: «Māksla pieder tautai». Ne tikai ar sevišķi cilvēki, kas nākusi no tautas, ir mākslas vērtību radītāji, bet arī visplašāki pasārdarbojas meistaru slāņi. Darbojas agriezeniskā saire — visi šie oriņumlogi ir domāni rautai un par to arī stāsta. Latviešu gobeļēns sakuplojis ļoti plaši, uz seno radīciju bāzes izveidojusies jaunu atziņu spēcīgie dzinumi. Lieā ir arī jau arzīru autoru saime.

Vairāki lielzīmēra gobeļēni izstādīti tīrmas kultūras nama lielajā skatīrāju zālē, kur tos jau redzējuši simti cilvēku. Tajā skaitā arī pilngadīgas svātku, kas bija sarīkoti 4. jūlijā, dalībnieki, mūsu zēm.ņi.

Attēlos: gobeļēnu reprodukcijas.

Aug meistaru saime

Nav īsais ceļš no vienkāršas slaucējas līdz I klases meistarei. Un nav arī viegli sasniegt augstu prasmi un izveicību, virtuozitāti slaukšanas aparātu izjaukšanā un salikšanā, govju īpašību zināšanu. Kā mehanizētās slaukšanas meistare prot praktiski pielietot teoriju. Jauninās (ne tikai gados, bet darba pieredzē) sākumā apgūst iemaņas darbā ar grupu. Nu jau tām no bikļiem pirmajiem soļiem un kolēģu līdzjutīgajiem skatieniem, padomiem, kad kas neveicas, pagājis pusgads, gads, lopkopes iejutušās kolektīvā, sasniedz labus darba rezultātus. Un tā pienāk laiks, kad var stāties komisijas priekšā, lai iegūtu mehanizētās slaukšanas meistares nosaukumu. Tad vēl būs vajadzīgs zināms laiks, lai pakāptos uz otrās, bet vēl pēc laika — pirmās klases pakāpiena.

Nesen eksāmenus (katrā bijetē ir teorētiskie jautājumi un praktiskie uzdevumi, to atbildēt bez iepriekšējas gatavošanās nav iespējams) nokārtoja sešas slaucējas, tajā skaitā visa Baibu ferma, kur strādā piecas no viņām. Tagad kolhozā visām piecdesmit slaucējām ir meistaru nosaukumi, 18 no viņām sasniegušas I klases, bet astoņas — otrās klases augstums. Savu meistarību lopkopes pastāvīgi paaugstina, tālab aizvien palielinās augstākās kvalifikācijas speciālistu saime. Un citādi arī nevar — saimniecībā piena lopkopība tiek veidota uz zinātniskiem pamatiem.

Juris KAUSA
Atbilde: uz eksāmena bijetes jautājumiem atbild lielferms «Aizupieši» slaucēja Veronika Kozlova. Viņa uzrādīja labas zināšanas teorētiskajā daļā, sekmīgi tika galā ar slaukšanas aparāta izjaukšanu.

PSKP CK lūnija Plēnumā vēlreiz akcentēta loma, kāda ir lauksaimniecības produktu pārpalikumu no individuālajām saimniecībām piegādei valstij, ka šis pasākums visnotaļ jāatbalsta. Piena sagādē darbs labi organizēts zonā, ko apkalpo Zinaida Poplavska (kolhozs «Sarkanā ausma»). Viņa šajā atbildīgajā amatā jau 15 gadus, iegriežas 180 kolhoznieku sētās. Par labākajām pārpalikumu realizētājām viņa nosauca Valentiņu Anspoku, Paulīnu Skuteli, Genovefu Pastari, Antoņinu Soldāni no Anspoku, Livzāku, Mozuļu un Priekuļu apdzīvotām vietām, kuras piegādā dienā pa 20-30 kilogramiem piena.

Pilngadības svētki

Ilgi paliekoši atmiņā un sirdij tuvi agrifirmas jauniešiem bija pilngadības svētki, kad Riebiņu ciemata piekļusušajās ielās pēc darba dienas duņas varēja dzirdēt tikai svētku mūzikas skaņas.

Katrs cilvēka dzīvē ievērojamākais notikums atnes gan prieku, gan arī savu piedevu skumju. Tas ir jau noietais posms, tas ir arī jaunais, nepazīstamais, ko gaidi ar zināmām bažām: kāds būs?

18 gadi... Vai tas daudz ir vai maz? Maz — nekā ievērojams vēl nav sasniegts. Daudz — tu esi kļuvis pilngadīgs, uz tevi attiecas visi sabiedrības un valsts likumi, tu esi pilntiesīgs tās pilsonis.

Svētku svinīgumu izcēla krāšņie vasaras ziedi, noskaņojums zālē, kur

bija sapulcējušies vecāki, radnieki, draugi. Valša skaņu pavadījumā te ienāca gaviļnieki — astoņpadsmitgadīgie. Partijas komitejas sekretāre Zoja Agafonova viņus sveica lielajos svētkos, novēlēja laimi un mieru, neatlaidību, mērķtiecību, stingru dzīves pozīciju. Viņiem bija veltīts arī Riebiņu vidusskolas pionieru apsveikums.

Rūta Adamoviča, Dzintra Sila, Reģina Daugaviete, Tatjana Pupause, Svetlana Skutele, Genādijs Birjukovs, Vadims Nazarovs, Igors Givoins, Viktors Golubevs, Genādijs Tolstopjatovs, Juris Sutkaitis, Boriss Jaņevičs. Viņiem tika dāvēti smaidi, ziedi, piemiņas veltes un apliecināšanas par pilngadību, kuras pasniedza ciema izpildkomitejas sekretāre A. Va-

gabova. Jauniešu sejas nopietnas: vienā mirklī viņi kļuvuši pieaugušie, kaut gan šis brīdis ilgi gaidīts. Kā tā, tik pēkšņi? Un atkal smaidi. Tie labāk iederas skaistam kā svētku tērpi, krelles, kaklasaites un citas lietas. Un viņiem bija daudz vēlējumu. Arī no kultūras nama direktora J. Sivcovas. Gaviļnieku vārdā runāja, pateicās vecākiem Dzintra Sila un Tatjana Pupause. Tika pieņemts zvērests droši iet pa izraudzīto ceļu.

Svētki noslēdzās ar pilngadniekiem veltītu koncertu, ko sniedza Aivars Vītols, Ojārs Grīnbergs, Jāzeps Seimanis, Astrīda Pērkone un citi, piedalījās komponists Aleksandrs Kublinskis.

Olga PATREJEVA,
 kultūras nama padomes locekle

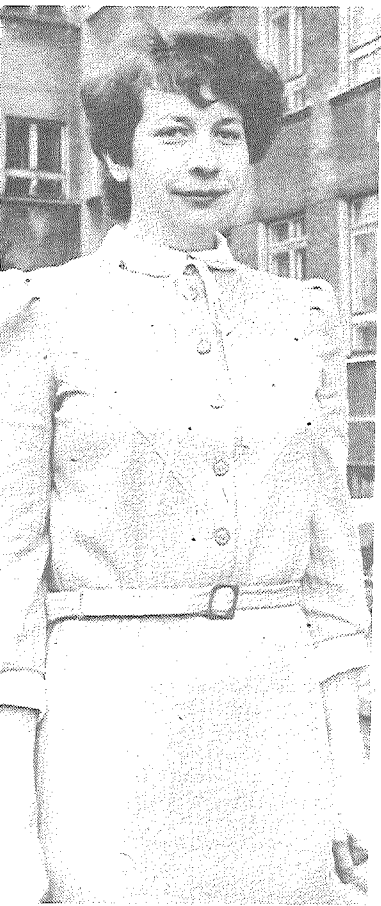
Efektīva metode

Goldbekas (VDR) agroķīmiskā centra, Kleinmahnovas augu aizsardzības institūta un iekārtu ražošanas tauts uzņēmuma Leipciģā speciālisti izstrādājuši notekūdeņu, kas rodas pēc transporta līdzekļu, lauksaimniecības mašīnu un iekārtas, ko izmanto pesticīdu iestrādāšanā, mazgāšanas attīrīšanā. Šis ūdens no laukuma, kur to padara nekaitīgu, nonāk rezervuāros, kur apstrādā ar kalķiem. Pēc nostādīšanas masu izfiltrē caur adsorbentiem — pelniem un izdedžiem. Tad ūdeni no jauna izmanto tehnikas mazgāšanai, tā attīrīšanas pakāpe ir 95-100 procenti, tāpat, nekaitīgs arī dabiskajam ūdens krātuvēm, augsnei un gruntsūdeņiem.

Šīs metodes izmantošana paaugstina dabas aizsardzības pasākumu drošumu, izmantojot pesticīdus.

Sevišķi perspektīva tā ir pastāvīga sausuma reģionos un arī ja nav iespējams ūdeņus attīrīt rūpnieciski. Mūsu zemē transporta līdzekļu, lauksaimniecības mašīnu un iekārtu, kas paredzēti pesticīdu iestrādei, mazgāšanai izmantojamā ūdens attīrīšanai lieto hlorkaļķus — uz desmit litriem attīrāmā ūdens pa 0,5 kilogramiem to kontaktā uz diennakti betona rezervuāros. Tad aizved uz īpašiem zemes gabaliem, ko norādījuši sanitārā dienesta darbinieki, tur vēlreiz apstrādā ar hlorkaļķi un aprok.

ZTI centrs

Līvānu māju rehabilitācijai

Pastāvēšanas laikā Līvānu eksperimentālais māju būves kombināts saražojis vairāk par 7 tūkstošiem māju ar 800 tūkstošiem kvadrātmetru kopplatībā, līdz ar to ievērojami palielinājies dzīvokļu skaits laukos, sevišķi ekonomiski vājās saimniecībās. Taču tajā pašā laikā iedzīvotāji izteikuši arī daudz kritisku piezīmju par šo māju kvalitāti, augstajām cenām un tamlīdzīgi. Un pamatoti.

Kas tad tiek darīts, lai uzlabotu stāvokli?

Pēc zinātniskās pētniecības un projektēšanas institūtu aprēķiniem sienu un jumtu paneļu siltuma vadītība ir 1,9 — 2,7 reizes mazāka nekā normās prasītā, tālab galveno uzmanību pievēršam konstrukciju savienojumu noblīvēšanai un izolācijai, pēdējos gados lietojot gērņitus, bet no šī gada otrā ceturksnā šuvju noblīvēšanai lietojam mastikas. Dažādu mitruma un temperatūras režīmu dēļ vērojama āršienu iekšējā apšuvuma plaisāšana — to cenšamies novērst būvdarbu gaitā, izveidojot deformācijas šuves, kuras nosedzam ar koka līstēm. 1988. gadā sāksim saņemt mitrumizturīgu līmi, bet 1989. gadā — iekārtu lielformāta plātņu ražošanai. Tas dos iespēju palielināt konstrukciju mitrumizturību un nestspēju.

Pēc tehnoloģiskās līnijas palaišanas rūpnīcā «Lode» mums iedalīti

fondi māla kārnīņu saņemšanai, daļa māju tiks apjūmta ar tiem, kas dažādos izskatu. Ārskata izmaiņai paredzēta tādu māju ražošana un būvēšana, kuras būs ar dažāda veida verandām, balkoniem, lodžijām, jumta logiem, lauzītām jumta korēm.

Šogad eksperimenta kārtā un no 1988. gada jau masveidā tiks uzsākta jauna tipa četru istabu māju ražošana, bet no 1989. gada — arī papildus piecu istabu māju, kuras ārējais izskats krasi atšķirsies. Instalētā «Agroprojekts» nobeigumam tuvojas trīs istabu mājas izstrāde — to būvēs par valsts līdzekļiem. Turpmāk visas mājas būs apgādātas ar katliem cietajam kurināmajam.

Skaidu platņu paraugu pārbaudes, kuri ņemti no 1987. gadā būvētajām mājām, liecina, ka to nestspēja praktiski nav mazinājusies, tāpat kalpošanas mūžs ir pietiekami ilgs. Tomēr dažās, nepietiekami noblīvējot logu un fasādes apdares materiālu savienojumus, piekļūvis ūdens un plātes sabriedušas. Te pietiek tikai izlabot neblīvtos savienojumus, ko daļēji veicis kombināta garantijas dienests.

1986. gadā sāka un turpinās āršienu būve no monolitā un saliekamā keramzītbetona, gāzbetona blokiem un paneļiem, gipsa materiāliem. 1990. gadā ar masīvām āršienām uzbūvēsim 800 mājas.

Pēdējos gados sanitārās uzraudzības dienestī ievērojami ierobežojusi polimērmateriālu pielietošanu celtniecībā. Normatīvs formaldehīda sastāvam gaisā noteikts 40-50 reizu zemāks nekā sociālistiskajās un attīstītajās kapitālistiskajās valstīs. Lai novērstu tā izdalīšanos, atbilstoši PSRS Veselības aizsardzības ministrijas un PSRS Valsts celtniecības komitejas saskaņojumam lietotajam eļļas vai ūdens emulsijas krāsas. Paredzēts ne vēlāk kā 1989. gadā ražot līmes, no kurām izgatavosies netoksiskas un ūdensizturīgas plātnes. Kopā ar Koksnes ķīmijas institūtu izstrādājam un pārbaudām formaldehīda akceptorus, kuras pielietos plātņu ražošanā.

Daudz tiek runāts, ka vienas Līvānu mājas būvniecības izmaksas sasniedz 50-60 tūkstošus rubļu. Paanalizēsim. Četru istabu māja ar kopīgo dzīvojamu platību 109,2 kvadrātmetri, ja tai ir pagrabs vai nav, izmaksā attiecīgi 27 un 21 tūkstoši rubļu, piecu istabu ar platību 129,6 kvadrātmetri — attiecīgi 31 un 24 tūkstošus rubļu, saimniecības ēka atkarībā no lieluma un tipa — 4 līdz 8 tūkstošus rubļu, inženierītkli un ceļi — 3 līdz 15 tūkstošus rubļu. Tātad, neskaitot dzelzbetona pagrabu zem visas mājas, tās pašas izbūve izmaksā 30-40 procentus no visas celtniecības, bet pārējās summas savkārt nav atkarīgas no mājas

tipa, bet gan no gruntsgabala apstākļiem un pasūtītāja vēlēšanās. Ja būvē ar celtniecības organizāciju spēkiem, tad izmaksas būtiski neatšķiras no cita tipa māju būvniecības. Vēl jāpiebilst, ka ik gadu kombināts ap trim tūkstošiem rubļu rēķinot uz katru māju, maksā Valsts bankā, atgriežot kredītu, kas izlietots pašā kombināta celtniecībā.

Tiek domāts, lai samazinātu māju cenu. Tas būs iespējams samazinoties iemaksām par kredīta dzēšanu, ieviešot plānākas lielformāta skaidu plātnes, tāpat būvējot pagrabus ar samazinātu biežuma paneļiem. Cerams, ka pēc visu šo pasākumu izpildes, Līvānu mājas gūs labākas atsauksmes iedzīvotāju vidū. Bet arī iedzīvotājiem pašiem stingrāk jākontrolē celtniecības kvalitāte, kā arī tie jautājumi, kas nav atkarīgi no apvienības «Laukceltnieks» — āpkures sistēmu tehniskā apkalpošana, dūmeņu periodiska attīrīšana un galdniecības izstrādājumu periodiska pārkrāsošana ekspluatācijas laikā.

Vēl jāpiezīmē tas, ka māju ar sarežģītu plānojumu, arhitektonisko noformējumu, kuras tiek būvētas no ķieģeļiem, gāzbetona, keramzītbetona un citiem līdzīgiem materiāliem, celtniecības darbietilpība ir četras piecas reizes lielāka, nepieciešami tādi deficīta materiāli kā cements, mēfāls. Tādas mājas ir lētākas, taču masveida būvniecībā lauku iedzīvotāju apgāde ar dzīvokļiem samazinātos vairākas reizes.

O. KRONBERGS,
 apvienības «Laukceltnieks»
 Tehniskās pārvaldes priekšnieka vietnieks

(Pēc bijetena «Padomju Latvijas lauksaimniecība»)

Noslēdzies kārtējais mācību gads skolās un jau krietnā gabalā ir skolēnu vasaras brīvdienas. Bet pedagogi gatavojas jaunajam darba cēlienam. Tas iesāksies ar skolu materiāli tehniskās bāzes gatavības skati, augusta apspriedi un citiem svarīgiem notikumiem. Prieku li vidusskolas matemātikas skolotājai Polīnai Sabanskai rūpju pilnas rokas, jo viņa ir arī šīs skolas arodbiedrības komitejas priekšsēdētāja.

Saglabāt savu darbu

Vasarā paliek vasara, lai arī šogad tā sagādājusi daudz nepatīkamu brīžu ar lietavām, tomēr saule un vējš dara savu un saglabājas bīstami apstākļi ugunsgrēku iespējai. Sevišķi liels darbs tiek ieguldīts tagad, lopbarības sagādes dienās. Skūņi pildās ar smaržīgu sienu, strādājot mēs ceļam, ka lopiem ziemai būs sarūpēta lauku labā lopbarība. Bet viena maza neuzmanība, sīka aizmārsība un var nonākt liela nelaime — uguns aprīs visu darbu, visu pagātību. Ne velti rautas paruna teic, ka zagiis vēl atstāj ko no mantas, bet uguns paņem visu. Tāpēc gribu atgādināt par dažām paresībām, kuras, diemžēl, lauki zinām, bet ne vienmēr ievērojam.

Siena un citas rupjas lopbarības sīrpošana atļauta ne tuvāk par 15 metriem no augstsprieguma līnijām, par 20 metriem no ceļiem un ne tuvāk par 50 metriem no mājām un citām ēkām. Traktori un automobiļi karā ziņā jāapgādā ar dzirksteļu slāpētājiem, pirms iebraukšanas šķūnī vai pie kaudzes vadītājam jāpariecinās, vai tas ir droši nostiprināts. Traktori vilcēji un cita tehnika, ko izmanto lopbarības sīrpošanā, nedrīkst atstāties tuvāk par diviem metriem no sīrpošanas, lai sausā masa nepieķītu gāzu izplūdes caurulei, kolektoriem vai troksņu slāpētājiem. Siena iekraušanas laikā automašīnu dzinējiem jābūt izslēgtiem. Ierobežot lopbarības glabāšanu at-

ļauts tikai pēc transporta līdzekļa apskares un sausā siena (saimu) aizvākšanas no vietas, kur var rasties izplūdes gāzu izvads. Siens ar paugstinātu mitrumu jākrauj konusveida stīrās (kaudzēs) ar atļaušanu starp tām ne mazāku par 20 metriem, patsavīgi kontrolējot temperatūru to iekšpusē, lai novērstu paš-azdegānos, izmantojot parastos dzīvsudraba termometrus, ko ieviešo meātriskās caurulēs ar atbilstīgu diametru (viena colla) un kaudzē ievada dažādā dziļumā.

Laikā, kad siena masu šķūņos jāvēt pabeidz ar aktīvo ventilāciju, izmantojot elektroventilatorus, patsavīgi jādežurē cilvēkam, kurš iepazīstināts ar ugunsdrošības noteikumiem.

Ivans GYOZDEYS,
ugunsapsardzības dienesta priekšnieks

SPORTS * SPORTS * SPORTS * SPORTS * SPORTS * SPORTS

Futbolistu veiksmē

Futbols agrofīrmā iemantojis vispāreju cieņu. Jau tas vien, ka izveidotas un uz laukuma regulāri redzamas piecas komandas, runā pats par sevi. Notiek draudzības spēles, turnīri par labāko komandu un citi pasākumi. Nākamajā numurā futbola problēmām un veikumam pievērsīsimies tuvāk, šodien tikai gribas dalīties patīkamajā vēstī, ka ar uzvaru no

plašām un autoritatīvām sacensībām aizvadītājās brīvdienās atgriezās siera rūpnīcas komanda. Tā startēja savas nozares uzņēmumu konkurencē un ieguva III vietu starp 14 komandām.

Šis notikums iepriecināja ne tikai uzņēmuma kolektīvu vien, bet arī visus agrofīrmas sporta draugus. Bet jo sevišķi tos pārējo četru komandu spēlētājus, ar

kurām viņi tiek uz laukuma. Komanda ir noskaņota aktīvi, pārpilna ar možu garu un izvirzījusi sev uzdevumu pastāvīgi slīpēt meistarību, lai godam varētu aizstāvēt uzņēmuma godu arī citās sacensībās.

Savā zenītā ir mūsu futbolistu sezona. Komandas vēl jaunas, bet jūtas lieliskā formā. To pierāda arī sacensību rezultāti.

Anatolijs BEINAROVICIS

Ugunsliņijā — šāvēji

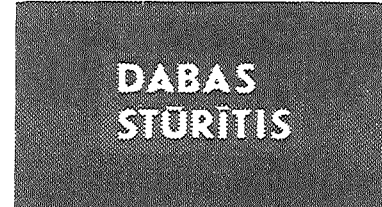
Lai noskaidrotu Preiļu pilsētas labākos šāvējus, DOSAAF rajona komiteja jūnijā sarīkoja šaušanas sacensības. Agrofirma «Krasnij Oktjabrj» ugunsliņijā nostādīja divas komandas un abas ieguva godalgotas vietas.

Siera rūpnīcas komanda, kurā startēja Jānis Džeriņš, Sarmīte Svajba un Valdis Ivanovs, ierindojās trešajā vietā, bet otro, atpaliekot no uzvarētājiem — Preiļu 21. PMK šāvējiem par diviem punktiem, izcīnīja komanda, kurā startēja Aleksandrs Poplavskis, Ludmila Prokofjeva un Boļeslavs Kivlenieks.

Ludmila Prokofjeva šajās sacensībās pārspēja visus dalībniekus, viņa ieguva par diviem punktiem vairāk nekā labākais no šāvējiem vīriem. No viņiem labākais individuālajā vērtējumā bija V. Piskunovs no 21. PMK, otra vieta ar vienādu rezultātu pianācās mūsu agrofīrmas pārstāvim Jānim Džeriņam no siera rūpnīcas trešo ieguva Boļeslavs Kivlenieks.

Paradzēts, ka no veiksmīgākajiem šāvējiem tiks sastādīta izlases komanda, kura spēkiem mērosies ar Līvānu pilsētas izlasi.

K. BOLESLAVSKIS

DABAS STURĪTIS

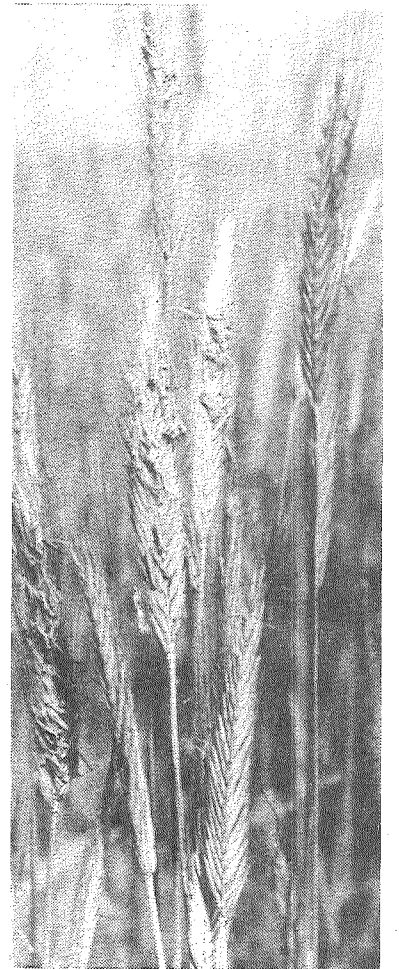
Rudzu ziedu miglā

Stalts ir rudzu lauks, kad stiebru galos vējā līgojas vārpas. Saules apmirdzēts, tas majestātiski stāv starp nopļautām pļavām un izelpo savu reibinošo aromātu.

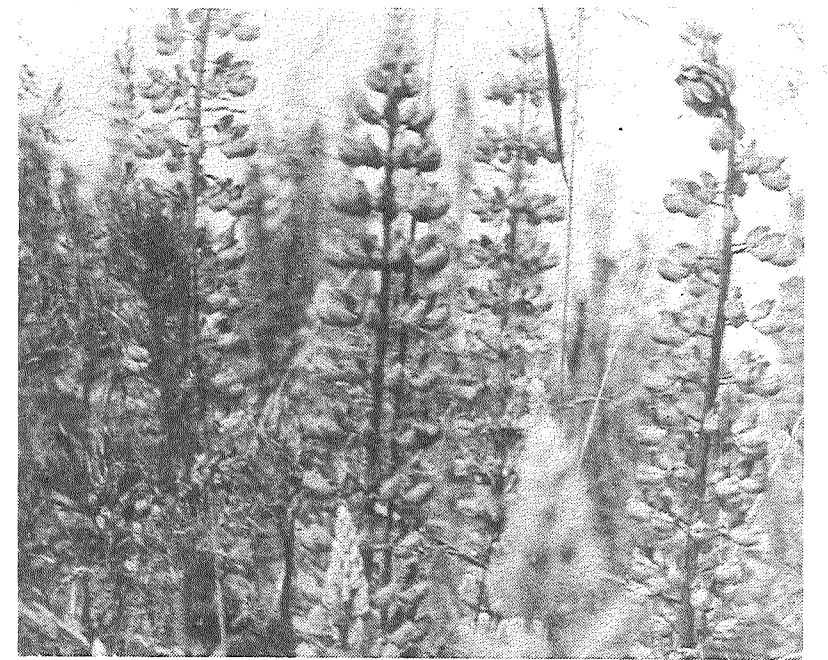
Staltas līgojas vārpas. Pavisam nesentē paloja ziedu vilni. Meta lauks viņus, un to galos kā putas vizēja ziedputekšņi. Putoja rudzu ziedi, pāri laukam stāvēja to vieglā zeltotā miglīņa. Sakrīta atpakaļ vārpās. Tagad tās pārvēršas par graudu šūpuļiem. Aug graudu aizmetņi, kļūst lielāki un noliec savus šūpuļus uz zemi. Tur ir ceļš uz jaunu plauksmi, uz atjaunošanos.

Rudzu ziedu migla izsijājusies pa visu lauku, tāpēc tas liekas tik dzidri izmazgāts un tīrs, ka saulei nav kur mest ēnu. No sīkajiem ziedu putekšņiem aizsākušies graudi, lai tālāk nestu dzīvības spēku — maizi.

Rudzu lauks tric un kliusi san auglības priekā. Tur jau piedzimis un tagad aug mūsu dieniskā maize.

Izraidītie

Cik sen pagājis laiks, kad nevarējām vien beigt slavēt bišu amoliņu. Tam tika atvēlēti labākie lauki. Bet cilvēka daba ir neizdibināma — pasludināts ārpus likuma un izdzīts no tīrumiem. Auga un ziedēja ceļmalās. Bet jau arī no turienes pazudis. Tāpat savā laikā slavēti latvāņi — arī šis augs rotā ceļu malas, atmatā aizlaistus zemes gabalus — kur pratis patveries. Slavas dziesmas sacerētas lupīnai (attēlā), bet arī tās tagadējais patvērumis ir grāvji, noras un citas vietas, kur «nemaisās pa kājām» cilvēkam. Viens otrs interesanto un dažādu nokrāsu ziedu dēļ ievēdīs savā puķu dobē.

Kurš nākošais būs izraidītais no tīrumiem?

Ventilators No 4

HUMORS UN SATĪRA

Nāru gūstā

Kas tie pazudušie? Nu tie, kuri pazūd. Guzi kā adatu siena kaudzē.

Tu vari visu kaudzi pa vienam salmiņam pārceļt un tomēr neatradīsi. Vēl grūtāk ir atrast cilvēku, ja viņš pazūd, sacīsim, «zaļā puķa» vērsmo-

josajā rīklē. Tāds ir beigts un pagalam. Jo taču saka: «Noslika pudelē!».

Pastāstīšu, kā zuduši ir cilvēki un lopi, sirdsapziņas un godprātī.

Tas bija Līgo nakts. Aizupiešu lielfermas mehāniķis Georgijs Ksenozovs nobaudīja dažu labu malku «plāpūdēns» un sadzirdēja saldkauru balsi atskanam no kāda sīla. Aicināja meza meita apskatīt papardes ziedu. Georgijs cēlās un gāja. Kā gāja, tā iekrita kā akā. Personīgā dzīvesbiedrē izmeklējās pa tuvāko apkaimi — nekā. Kas pagalam, tas pagalam. Gribēja jau ziņot milicijai, kad pēc diennakts ilgās prompūtnes Georgijs pats parādījās.

Viss kārtībā. Bijusi nobūrusi šo meza nāra un nelaidusi vajā, kamēr izgulējies pagiras un varējies iet.

Ka nāras — meza meitas parādījās mūsu pusē, dzirdēts jau no citiem avotiem. Piemēram, pavisam nesengalīgi apdullis uz lauka atrasts Zaseku fermas gans Nikolajs Pakulevs. Galīgi vairs nespēja atcerēties, kur viņš ir un ko dara, nespēja noturēties uz kājām. Kad pie viņa ieradās fermas brigadiere un galvenā zootehniķe, izskatījās kā nupat tikko no meza: sapurcīts, aplipsis ar salmiem, putekljains.

Laikam, ka ne visai bija patīcīgs nārai, jo šo tik grūjainu izlaidusi no savas valstības un vietā pievākusi govi. Nabaga lops pats nebūtu atradīs ceļu uz dzimto fermu, ja to neatvestu. Tā ka ne tikai cilvēkus nāras ievijina silos, bet arī govis. Cilvēki, kuriem nav romantiskas iztēles un krūkst fantāzijas, gan melis, ka nekādas nāras nav manītas visā kolhozā, kā tikai sauloties atbraukšās pilsētnieces, oet iās no plēnciem un žūpām: bēgot par gabalu. Lai jau melis. Mēs paliksim pie savas

versijas: ir nāras un vilina vīriešus uz mežu biežokņiem. Tāpēc, ja turpmāk pazudīs kāds fermas mehāniķis vai gans — pacietīgi gaidiet: pēc diennakts vai divām parādīsies. Jo pagaidām nav reģistrēti gadījumi, ka kāds tiktu nāru gūstā turēts ilgāk.

Bet kā no nāru likstas atbrīvot mūsu novadu? Laikam jāgaida kāds ceļojošs bruņinieks, kāds spēkavīrs — bijīnu varonis, lai iztīra silus no šī jaunā spēka.

Benedikts KAULACIS

SLUDINĀJUMI

Mainu labiekārtotu divstābu dzīvokli ar vīru dzērāju, kurš pa vakariem rīko skēnas un skandālus, pret jebkuru citu pajūmi, tikai bez šī despota. Piedāvāt rūtīt, jo spēki ir galā.

SLIŅĶUS — PROM!

So rindu autors vēlas palikt nēzināms, savu garapērnū atsūrijis oriģināā veidā — pa redakcijas durvju spraugu. Var arī tājo mums aponentu kasres vēl nav. Dzejolis mums ieparīkās, ar nāliem vispārīnājumiem un stila laopojumiem iepazīstinām arī lasītājus.

Ak, tu savu iraku lietu — Daros no rokas neiet vis. Kā lai tad tas arī ieru Ja tik slinks ir cūkkopis.

Fermā nekuras ne nieka, kaut vai rādu nostu sir. Sivēnus lai parauj trieka, Ka tik makā ruoji riri!

Ber var gadīties ir greizi, Visam pāri jāveik krusts — Pēkšņi kādā jaukā reizē Labkiājīda var šī zust.

Savi tad būs jāliek graši, Ka var zaudējums dzēst — Lai tie cūci augiu oraši Un lai marus nevajg piēst,

legamējier vienu lieru, Katrs liecier to aiz auss: Agrofirma nav ra vieta, Slīmesis kur var dzīvot gaus.

NO BĒRNA MUTES

Skolotājs klasē māca vienkāršo skaitļu saskaitīšanu un atņemšanu: — Pēterīt, tev ir trīs āboli un trīs draugi. Cik ābolu jāiedod katram, lai visiem būtu pa vienam?

Mazais sešgadnieks domā, domā, tad pēkšņi saka: — Nedošu nevienam! — Kā tad tā? — brīnās skolotājs. — Klasē daudz skolēnu un visi man draugi. Pa ābolam nepietiek, bet mums nav naža, ar ko sagriezt gabaliņos. Lai āboli paliek grozā. Citādi vieni ēdīs, bet citi — raudās, palikuši bešā.

Redaktors A. RANCĀNS